

Apalen Sør as v/ Magnar Tangen
og Hjelmåsen as v/ Geir Styve

Til Lindås kommune, postmottak@lindås.kommune.no

v/ Administrasjonen - EilinHoulison.Molvik@lindas.kommune.no
v/ Ordførar - ordforar@lindas.kommune.no>
v/ Leiar Plan og Miljø - Stale.Hauge@lindas.kommune.no>
v/ Teknisk drift - Arne.Eikefet@lindas.kommune.no

4/11/2018

Dispensasjon frå rekkefølgekrav fv391 Apalen – Hillevåg: Klage på avslag.

Vi klagar på administrativt vedtak datert 19/10/2018 i sak 18/1710

Klagegrunnlaget og grunngjeving

1. Vi klagar ut frå ufullstendig sakshandsaming, og at det truleg er manglende heimel for vedtaket om rekkefølgekrav slik det er formulert.

A) Det opprinnelige vedtaket om rekkefølgekrav for fortau vart gjort impulsivt i kommunestyret ut frå eit benkeforslag. Verken Statens Vegvesen eller Teknisk etat Lindås hadde gjort merknader om krav til fortau under sakshandsaminga før planen gjekk til Kommunestyret. Dette er stadfesta for oss fleire gangar av Ordførar, Leiar Plan & Miljø og av forslagsstillaren sjølv.

Vedtaket vart gjort utan å undersøke kva dette ville koste, kva som var økonomien i feltet, det reelle behovet for trafikksikringstiltak, og om rekkefølgekravet eventuelt ville verte urimeleg tyngjande.

Vi kjenner heller ikkje til dokumentasjon som seier at desse forholda er vurdert på noko seinare tidspunkt, eller kva ei slik vurdering eventuelt går ut på. Tvert imot, Administrasjonen avstod frå å svare på våre 8 spørsmål stilt i brev av 1.10.2018, før dei gjekk direkte på konklusjon om avslag. At dei ikkje legg fram dokumentasjon som motsvar, tydar for oss på at den ikkje finst.

Dette er si strid med:

Forvaltingslova § 17, 1. ledd

«Forvaltningsorganet skal påse at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes»

Av PBL §12-7 pkt 10 fylgjer:

Når Lindås kommune med heimel i PBL §12-7 pkt 10 pålegg rekkefølgekrav, så må dei også som plan- og byngingsmynde vurdere om eit pålagt rekkefølgekrav vert urimeleg tyngjande, og om det har sakleg samanheng med utbygginga

Vi viser her til juridisk utgreiing frå advokat L.S. Alsaker hjå Advokatfirmaet Steenstrup og Stordrange DA som byggjer på lovens ordlyd og forarbeid. Vi har referert til, og sitert frå denne i vårt brev til Lindås kommune datert 1.10.2018. Vi minner også om at trafikksikringsbehovet for denne strekninga er langt eldre enn tanken om dei to byggjefelta. Det er såleis ikkje felta som utløyser behovet for trafikksikring. Vi aksepterer likevel at kravet kan vere relevant, noko vi har synt gjennom vår vilje til å bidra.

B) Administrasjonen avslo dispensasjonssøknaden fordi «avviket mellom omsynet bak rekkefølgekravet og dispensasjonssøknaden er for stor». Av same grunn avstod Administrasjonen frå å drøfte våre framførte spørsmål og argument. Dermed gjer dei på nytt eit brot mot Forvaltningslova §17, 1. ledd, sitert tidlegare Gitt at rekkefølgekravet ikkje er heimla slik det er formulert, så kan heller ikkje Administrasjonen vurdere avstanden mellom rekkefølgekravet og dispensasjonssøknaden.

2. *Vi klagar opp mot manglande rettstryggleik, nærmere bestemt ulik sakshandsaming opp mot saker som kan samanliknast.*

Rettstryggleiken handlar om ei rekkje prinsipp. I litteraturen finn vi: *Saklighetsprinsippet, det kontradoriske prinsipp, forsvarlighetsprinsippet, likebehandlingsprinsippet, utredningsprinsippet, forutbregnelighetsprinsippet, personvernprinsippet og offentlegheitsprinsippet.*

Ein definisjon av likebehandlingsprinsippet er:

«Like tilfeller skal behandles så likt som mulig. Avgjørelsene skal være likeartet.»

Det gjeld tydelegvis eit regime for praktiske ordningar med andre krav til trafikksikringstiltak når Stat /Fylke finansierer, enn det er når det vert stilt krav til ein utbyggjar. Mange døme er påvist i vår dispensasjonssøknad.

Trinnvis utbygging er i tråd med velprøvd offentleg praksis, det må også kunne la seg gjere her.

Vi påpeikar også ulik handsaming av oss i høve til mellom anna bustadområda Hellesneset og Hillesvåg nord som har same skuleveg men ikkje krav om fortau og høgare vegstandard, slik saka vår no ligg i bordet. Andre døme er Seimstrand, Dyrhovden og Eikangervåg som har tilsvaranande därleg skuleveg – utan at dei har fått rekkefølgekrav om fortau.

Apalen Sør og Helleåsen er handsama ulikt seg imellom, sjølv om Administrasjonen sin intensjon sikkert var å kopiere vedtaket i Helleåsen over til Apalen Sør. Helleåsen sitt rekkefølgekrav er at fortau må vere etablert før innflyttingsløyve kan gjevest, Apalen sør sitt krav – som kom seinare – er at bygging av fortau må vere sikra. Skilnaden på desse to formuleringane er enorm når det gjeld økonomi og framdrift.

For oss viser dette – saman med manglande opplysning av saka - at Administrasjonen tar for lett på sakene, og ikkje bidrar aktivt til å finne gode, realistiske løysingar. Dei økonomiske

konsekvensane for oss er svære. Når sakene drar ut i tid og det vert stadig nye sakshandsamingsrundar, så vil vi på eit tidspunkt vil vi verte økonomisk ute av stand til å bidra til trafikksikring i det heile tatt.

3. Vi klagar på manglande samsvar i Administrasjonen sitt vedtak opp mot føringar frå Departementet

Vi har lagt ved våre innsendingar i saka ein del informasjon som viser at Departementet har innskjerpa opninga for enklare løysingar, slik at ein får meir trafikksikring for pengane.

4. Vi klagar ut frå alt for lett sakshandsaming frå Statens Vegvesen si side.

Administrasjonen har henta inn uttale frå Statens Vegvesen. Vi er kritiske til kvaliteten av både drøfting og konklusjon frå Statens Vegvesen si side.

Brevet frå SVV inneheld fylgjande avsnitt:

- Referansar, Bakgrunn, Om søknaden, SVV si rolle i saka – Dette er «standardstoff»
- Trafikkmengde på strekninga
 - Her er utrekningane er endåtil for høge i høve til SVV si eiga handbok
- Uttale

Under «uttale» hevdar SVV mellom anna at vårt framlegg om betring av sikt, fartshumper og nedsett fartsgrense er 3 tiltak som *motverkar* kvarandre og dermed ikkje har effekt. Dette er eit totalt uforståeleg resonnement for oss. Så tek dei med seg auka trafikkmengde som ein faktor oppå auka trafikkmengde – berre les kva som eigentleg står der:

«Ein totalvurdering av dette, sett i høve til auke i trafikkmengde, tilseier at tiltaka truleg ikkje aukar tryggleiken på strekninga. Tiltaka vil langt på veg oppvege kvarandre, og tryggleiken vert om lag uendra. Når ein legg til auka trafikkmengde, vil reell tryggleik verte redusert i høve til i dag.» (vår understrekning)

Vi oppfattar SVV si avleverte vurdering som ei raskt produsert grunngjeving for ein konklusjon som er bestemt på førehand, og ikkje som resultat av ei grundig drøfting bygd på at ein vil prøve å få til noko.

SVV sine haldningar er no faktisk snudd 180 grader i høve til opprinneleg utgangspunkt, trass innskjerpa føringar frå Departementet. Ref brev frå SVV 2009, sjå pkt 3.4 i dispensasjonssøknaden.

Ref også at SVV ikkje hadde krav til fortau i det opprinnelege framlegg til reguleringsplan.

Endringa vi ynskjer

- Vi ynskjer at vedtaket vert revidert til å fylgje vårt framlegg til vedtak i dispensasjonssøknaden